

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Μιά περίεργη σελίδα του Παγκοσμίου Πολέμου. «Η τελευταία Σταυροφορία». Πώς οι Άγγλοι ελύτρωσαν τη Γη της Επαγγελίας από τους Τούρκους. Η προφητεία του αλήθευε. «Ο στρατιώτης Μέρτς, μάγειρος του συντάγματος και τ' αυγά. Μια κωμική σκηνή που επαιχθή τρεις φορές. «Πάρτε τα κλειδιά της Ιερουσαλήμ! Χαλάλι σας!..» Οι Άγγλοι στους Άγιους Τόπους, κτλ.

ΩΡΑ που ο Χριστιανικός κόσμος γιορτάζει τη Γέννησι του Σωτήρος, κάθε τι που αναφέρεται στους Άγιους Τόπους, γίνεται επίκαιρο. Περιεργότατο, λοιπόν, είνε ένα βιβλίο που βγήκε στην Αμερική και φέρει τον τίτλο «Η ρομαντική ιστορία της Τελευταίας Σταυροφορίας». Πρόκειται περί της καταλήψεως της Ιερουσαλήμ από τους Άγγλους και της απελευθερώσεώς της από τους Τούρκους, κατά το διάστημα του Μεγάλου Πολέμου. Συγγραφέως του βιβλίου είνε ένας ευφύεστατος Άγγλος έφεδρος, ο Βίθιαν Τζιλμπερτ, που έλαβε μέρος στην έκστρατεία της Παλαιστίνης υπό τας διαταγάς του στρατηγού Άλλεμπυ.

Πολλά περίεργα μαθαίνει κανείς από το βιβλίο αυτό, που εκτός των άλλων, περιέχει και διάφορες προφητείας, Π. χ. μιά αρχαία Αραβική προφητεία έλεγε :

«Όταν ο Νείλος μη μέσα στην Παλαιστίνη, τότε θα διώξη τον Τοΐχο από την Ιερουσαλήμ ο εκ δυομιών Προφήτης».

Βέβαια, τότε που ειπώθηκε η προφητεία αυτή, φαινόταν αδύνατον ότι τα νερά του Νείλου θα μπορούσαν ποτέ να ρεύσουν προς την Παλαιστίνη, από την όποιαν τον χώριζαν 300 χιλιόμετρα. Άλλ' οι τρομεροί Έγγλέζοι, χωρίς να ξέρουν την προφητεία, αποφάσισαν χάριν ύδρευσεως των στρατευμάτων τους, να διοχετεύσουν με σωλήνες το νερό του Νείλου από την Έλ-Καντάρα. Λίγες ημέρες, πριν πάρουν την Ιερουσαλήμ, είχαν αρχίσει να τρομπάρουν χιλιάδες γαλόνια νερό από ένα σημείο του ποταμού (τη Γάζα) στη γη της Επαγγελίας. Ανάγκη να προσθέσουμε ακόμη ότι ο προφήτης στην Αραβική γλώσσα λέγεται «άλ νέμπυς». Καί ο στρατηγός Άλλεμπυ βίωσε-άν και κάθε άλλο, παρά προφήτη τον έδειχνε η μορφή του-άνεμάζονταν από τους Ιθαγενείς με διαστρεβλωμένο μοιραίως το ξενικό όνομά του : Άλ-νέμπυ (δηλ. Προφήτης!) Κι' έτσι, η παλιά προφητεία εξεπληρώθη κατά γράμμα.

Η Άλωσις της Ιερουσαλήμ έγινε χωρίς αίματοχυσία και με τρόπο πολύ παράδοξο: Η «Μεραρχία του Λονδίνου» είχε διαταχθή από τον Αρχιστράτηγο να καταλάβη το χωριό Μίκμας, με επίθεσι κατά μέτωπον, που τήν λογαρίαζαν πως θα ήταν φοβηρή σε θυσίας. Την παραμονή της επιθέσεως ο υπασπιστής της Μεραρχίας, σκυμμένος τή νύχτα επάνω στο χάρτη της περιοχής, θυμήθηκε ότι είχε απαντήσει άλλοτε το ίδιο όνομα, Μίκμας, στη Βίβλο. Χωρίς να χάση καιρό, πήρε από τη θαλίτσα του την Ίερη Βίβλο, την

εξεφώλλησε και βρήκε το μοιραίο όνομα σ' ένα από τα κεφάλαια του Προφήτη Σαμουήλ. Ήταν ακριβώς το μέρος που ο Ίωνάθαν είχε διαταχθή ν' αποσπάση την Ιερουσαλήμ με κάθε θυσία, από τους Φιλισταίους. Και, κατά το Σαμουήλ, το επέτυχε, χωρίς νεκρούς, χάρις σε μιά διάβασι, μεταξύ των λόφων Μπότζε και Σενέχ. Από κει ο Ίωνάθαν κι' ο στρατός του πέσανε ξαφνικά στα νύκτα των Φιλισταίων, οι όποιοι έννομίαν πως είχαν κυκλωθή από τα στρατεύματα του Σαούλ και τώθαν στα πόδια.

Ο υπασπιστής δέν έδιστασε πλέον. Πήγε άμέσως, εξύπνησε το Μέραρχο, του ανέφερε τά πάντα κι' εκείνος, κατενθουσιασμένος, έστειλε προσκόπους γιά ν' ανακαλύψουν τη διάβασι εκείνην. Και όταν οι πρόσκοποι γύρισαν με την ειδησι ότι ή διάβασι εφρουρείτο ασθενέστατα από τους Τούρκους, ο Μέραρχος έτροποποίησε προχείρως το σχέδιο της επιθέσεως. Ένα τάγμα πεζικού έπροχώρησε τή νύχτα μέσα από το στενό παράσκα, που ήταν ακριβώς όπως το περιγράφει ο Σαμουήλ.

Οι Τούρκοι, κατά τά ημερώματα, έννομίαν ότι είχαν κυκλωθή από τις μεραρχίες του Άλλεμπυ και, μμούμενοι τους Φιλισταίους, τώθαν κι' αυτοί στα πόδια. Δηλαδή, έπειτα από τρείς χιλιάδες χρόνια, οι Άγγλοι είχαν επιτύχει τή νίκη, ακολουθώντας τή στρατηγική των... προφητών!

Μετά την εύκολη νίκη της «Μεραρχίας του Λονδίνου», ο στρατηγός Άλλεμπυ-ο όποιος δέν είχε και ισχυρή υπερτοπία άπέναντι των Τούρκων-άπεφάσισε ν' αφήση στους έθνηρούς άρκετον καιρό γιά ν' αδειάσουν μόνι του της Ιερουσαλήμ. Τότε ακριβώς έσημειώθη το άστειότερο έπεισόδιο της τελευταίας Σταυροφορίας, που θα τ διηγηθούμε άμέσως :

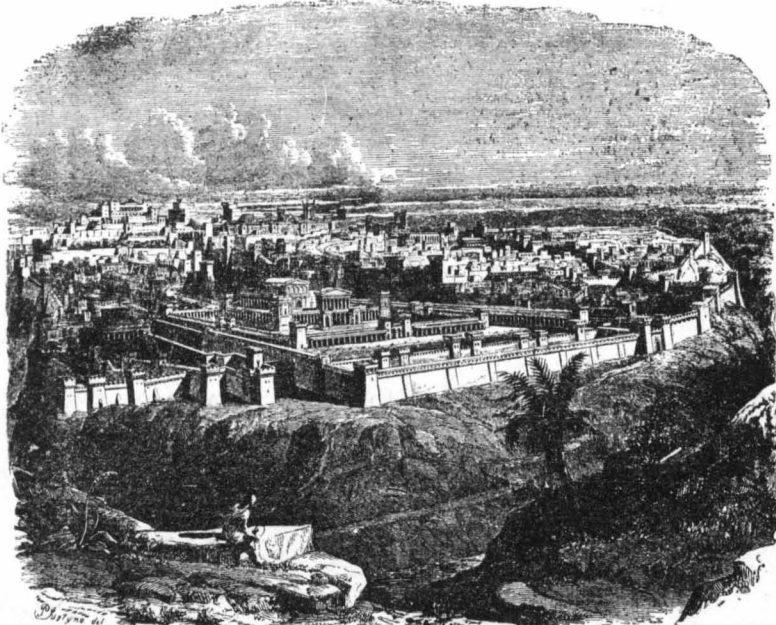
Ο Διοικητής ένός συντάγματος της Μεραρχίας σκέφτηκε ότι καλό θα ήταν να είχε δυό-τρία αυγά τρηαχτά με το ζαμπόν του πρωϊνού του προγεύματος. Είθε στο χάρτη του Έπιτελείου ότι κίπου εκεί κοντά ήταν ένα χωριό, λίφτα ονομαζόμενου, όπου άσφαλώς θα ύπηρχον κοττίτσια. Έφώναξε λοιπόν το στρατιώτη Μέρτς, μάγειρο του Α' Τάγματος και τον διέταξε να πάη να το βρη αυγά :

—Νά μη γυρίσης χωρίς αυγά! του έπαι.

Ο στρατιώτης Μέρτς, αζούριτος και ξεκούμπος, ξεκίνησε, χωρίς να ξέρη

ποδ ακριβώς έπαι το λίφτα. Έπιπλιάνοταν, λοιπόν, ξεγνώσιατος μέσα στον κάμφο, μη μπορώντας να τó ανακαλύψη, όταν έξαφια, από τή στροφή ένός δρόμου, φάνηκε ένα καρροτσάκι, άκολουθούμενο από πολλούς ανθρώπους. Μπροστά έπήγαιναν μερικοί, κρατώντας καλάμια με άσπρα πανιά, σαν σημαίες. Ήταν μιά περιεργότατη διαδήλωση.

Ο Μέρτς τράθηξε άμέσως προς αυτούς. Ίσως θα μπορούσαν να του πουλήσουν μερικά αυγά! Εκείνοι όμως, άμα τον είδαν, άρχισαν να φωνάζουν και να χερροκοτούν. Τόν εκύκλωσαν μ' ένθουσιασμό. Ήσαν άραπάδες. Ο Μέρτς έλεγε μέσα του : «Τι διάβολο πάθανε και κανουν έτσι;» Κά-

Η Ιερουσαλήμ, όπως ήταν την εποχή του Χριστού

